

רבי שמעון – המתנה שהצילה מכל צרה

ילדים יקרים,

דמינו שאתם יושבים בכיתה...

פתאום נכנס אורח חשוב – הגאון רבי מאיר
שפירא זכר צדיק לברכה!

הילדים חשבו: "אולי הוא הביא לנו מתנה?"

מִתְנָה שְׁנֵשְׁאֲרָת לְכֹל הַחַיִּים

רַבִּי מֵאִיר חַיִּךְ וְאָמַר לִילָדִים:
לֹא הֵבֵאתִי לָכֶם צַעֲצוּעַ אוֹ מִמָּתָק...
הֵבֵאתִי מִתְנָה יְקָרָה שְׁתִּשְׁאֹר
אֶתְכֶם לְכֹל הַחַיִּים!

מִי שְׁקוֹרָא בִּרְכַּת הַמַּזּוֹן
בְּכוּוֹנָה, מִיִּלָּה בְּמִיִּלָּה –
תִּמִּיד יִהְיֶה לוֹ שִׁפְעַת שֶׁל אוֹכֵל,
וְהוּא יִנְצַל מִכָּל צָרָה וְכַעַס!

הַחֲלָטָה שֶׁל שְׁמֵעוֹן הַקָּטָן

שְׁמֵעוֹן שָׁמַע אֶת הַסּוּד, וְקִיַּבֵּל
עַל עֲצָמוֹ הַחֲלָטָה חֲזָקָה בִּלְבָב:
מֵהַיּוֹם, אָנִי מְבָרֵךְ בְּרִפְת
הַמָּזוֹן בְּכוֹנָה גְּדוֹלָה!
בְּכָל פֶּעַם שָׁאֲכַל לֶחֶם, הוּא
עָצַר, הִסְתַּכֵּל בַּסֵּדוֹר,
וְהִתְפַּלֵּל לַהֵשֶׁם בְּאַהֲבָה.

בואו נגיד יחד את סוד המתנה!

**מילה במילה, בכוונה מלהלב –
ואין אף, ואין שצף, ואין קצף!**

הַשָּׁנִים הַקָּשׁוֹת בַּמַּחֲנֶה

שנים עברו. שמעון גדל, ואז פרצה השואה הנוראה.
הרשעים לקחו את היהודים למחנות עבודה את היהודים למחנות עבודה.
שמעון היה בסכנה גדולה, אבל הוא התפלל בלבו לקדוש ברוך הוא, עמד יקום -
ישר וזקוף – ובחסדי השם, הוא לא נפגע ונשלח לעבודה!

ההבטחה מתקיימת במטבח

במחנה היה רעב קשה מאד.
אבל יהודי אחד לחש לשמעון עצה:
תגיד לשומרים שאתה טבח טוב!
שמעון עשה כך, והתקבל לעבודה
במטבח. שם לו מזון ברווח!

הוא נזכר במתנה והבין:
זה רק בזכות ברכת המזון!

הַגְזֵרָה הָאֲכָזְרִית

יום אחד, הגיע למטבח קצין רשע ואכזרי. הוא סרב לתת לשכעון להמשיך במטבח.
הוא זרק אליו פטיש קטן וצוה בכעס גדול:

תְּחַפֵּר בּוֹר בְּעֶמְק שְׁנֵי מֵטָרִים!
אִם לֹא תִסִּים תוֹךְ שְׁעֵתִים –
אוֹי וְאִבּוֹי לָךְ!

זַעֲקָה לַשָּׁמַיִם מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ

עיניו של שמעון חשכו.
איך אפשר לחפר בור כזה
עמק עם פטיש קטן?!
אבל יהודי לעולם לא מתיאש!
הוא נשא עינים לשמים:
רבוננו של עולם! הרי אני
מברך ברכת המזון בכונה!
אנא הצל אותי!

והוא לחש: מילה במילה, בכונה מהלב...

הַנֶּס הָרֵאשׁוֹן: מִתְּנַת שְׁמַיִם

וְאִזּ... קָרָה הַנֶּס הָרֵאשׁוֹן!
חִיָּלִים שֶׁעָבְרוּ בַּמָּקוֹם זָרְקוּ
עָלָיו פֶּתָאוֹם עֲרֻמָּה עֲנֻקִית
שֶׁל יָרְקוֹת טְרִיִּים!
לָמָּה? רַק הַשֵּׁם יוֹדֵעַ!
שִׁמְעוֹן יָדַע שְׁזָה מֵהַשֵּׁם,
וּבִקֵּשׁ שׁוֹב בְּלִיבּוֹ שִׁיעֶזֶר
לוֹ לְהַבִּין מָה לַעֲשׂוֹת
עִם זֶה.

הַנֶּס הַשֵּׁנִי: שֶׁכֶּל מִהַנֶּשֶׁם

וּמִיָּד קָרָה הַנֶּס הַשֵּׁנִי!
מִשָּׂאִית עֲצָרָה לִידוֹ, וּבִתּוֹכָהּ
יָשְׁבוּ חִיָּלִים פּוֹלָנִים רַעֲבִים מְאֹד.
כְּשֶׁהֵם רָאוּ אֶת הַיָּרְקוֹת –
הָעֵינַיִם שָׁלָהֶם נִצְצוּ.
הֵם הִתְחַנְּנוּ לְשִׁמְעוֹן: אָנָּה,
תֵּן לָנוּ קֶצֶת אוֹכֵל!
וְאָז... הַנֶּשֶׁם נָתַן לְשִׁמְעוֹן רַעֲיוֹן
גָּאוֹנִי!

חֲכָמָה שֶׁל יְהוּדֵי מֵאֲמִין

שמעון אמר לחילים
הרעבים:
אם תחפרו עבורי את
הבור הזה תוך שעה –
תקבלו את כל הירקות הללו!
החילים שמחו, קפצו
מהמשאית עם הכלים
הגדולים שלהם,
וחפרו את כל הבור
במהירות שיא!

תְּדַהֵמַת הַקָּצִין הָרָשָׁע

הַקָּצִין חָזַר. הוּא הָיָה בָּטוּחַ
שֶׁשֶׁמְעוֹן לֹא הִצְלִיחַ. אָבֵל כְּשֶׁרָאָה אֶת הַבוֹר
הַחֲפוּר וְהָעֵמֶק – הוּא נִשְׁאַר הָמוּם, וּפָעַר אֶת פִּיו!
הוּא מְלַמֵּל בְּתִדְהָמָה:

"תָּמִיד יִדְעָתִי שֶׁהָאֱלֹקִים עוֹזֵר לָכֶם...
וּמִיָּד הוּא הַחֲזִיר אֶת שְׁמֵעוֹן לַעֲבוֹדָתוֹ
הַבָּטוּחָה בַּמְטָבָח!

אור חדש בירושלים

שמעון הצדיק שרד את כל המלחמה הקשה!
הוא עלה לארץ ישראל, הארץ הקדושה,
והקים את ביתו ברחוב צפניה שבירושלים עיר הקדש.

ברכה שלא נגמרת

רבי שמעון זכה להקים משפחה נפלאה, חיתן את כל
ילדיו בשמחה, ואף פעם לא היה לו מחסור בפרנסה!
וכל הברכה הזו – מניין?
הוא תמיד העיד על הסוד שלו: הכל בזכות אותה
מתנה שקיבלתי כשהייתי ילד – ברכת המזון!

הַמַּתָּנָה הַזֹּאת הִיא שְׁלֵנוּ!

יְלָדִים מְתוֹקִים, אוֹתָהּ מַתָּנָה גְּדוֹלָה נִמְצְאת מִמָּשׁ עֲכָשׁוּ בְיָדֵינוּ שְׁלֵנוּ!
כְּשֶׁאֲנִיחֵנוּ מְבָרְכִים לַהֲשֵׁם וְאוֹמְרִים תּוֹדָה עַל הָאוֹכֵל, נִזְכֹּר אֶת
רַבִּי שְׁמַעוֹן, נֶכֶדוֹן בֵּלֵב שְׂמִיחַ, וְנִגִּיד יַחַד:

מִילָה בְּמִילָה, בְּכוֹנָה מֵהֶלֶב – וְאִין אֶף, וְאִין שְׁפָרָה, וְאִין קֶצֶף!